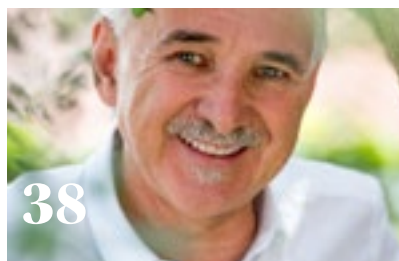
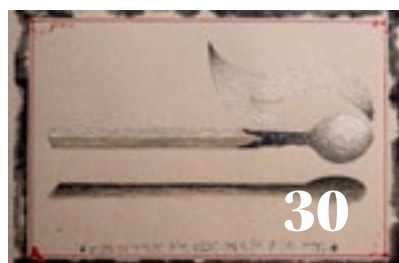

Turisme de proximitat

Planificar unes vacances a centenars de quilòmetres per trobar un lloc idíl·lic és per a molts un gran plaer. No és per a menys. També s'havia convertit en un tòpic afirmar que molts cops teníem al costat meravelles que érem incapaços de veure. Ara, la tossuda realitat ens ho ha recordat. La pandèmia ha comportat que molta gent busqui destins rodejats de tranquil·litat i natura. El Prepirineu lleidatà n'és un. En aquest context, els municipis de l'entorn del pantà de Rialb han agafat el protagonisme que sempre haurien d'haver tingut i es reivindiquen com un destí de primer ordre "sanitàriament segur" de natura, aigua, patrimoni i gastronomia.

N. 1.160 / 16 D'AGOST DEL 2020

04. Abans d'arribar al Pirineu

REPORTATGE. Vacances enmig de la natura a un cop de cotxe de Lleida.

12. Entrevista

CARME FARNELL. La meteoròloga lleidatana ens parla dels canvis de temps i la previsió de pedregades.

16. Mercats

REPORTATGE. Una 'segona oportunitat' per a les fruites i verdures menys agraciades estèticament.

20. CIÈNCIA

21. RELATS DEL CONFINAMENT

29. LA TRIA

30. CREADORS

34. MODA

36. SORTIM

37. LA RECEPTE

38. PERFIL

40. NOTES AL MARGE

42. LLIBRES

43. LA LLISTA

44. 2.0

45. N'APPS I COLS

47. RETURN TO THE 80'S

A la portada: Verdures i hortalisses imperfectes, per **Jaume Barrull Castellví**

El psicòleg, enginyer i caçatalents Constantino Montañés acaba de publicar *La història de Nu* (Pagès Editors), un llibre de converses entre un cadell de bòxer i el seu propietari en què es posen de manifest les contradiccions dels humans que, aparentment, som la raça intel·ligent. Aborda temes com l'empatia, la diversitat de gènere, el risc de la intolerància o la violència de gènere. Montañés ha estat directiu d'empreses com Campofrio i Prefabricats Pujol, entre d'altres, i entre els seus títols editorials anteriors hi ha *Secrets per trobar la millor feina*, a més d'articles per a diferents mitjans escrits i xarxes socials.

Per **R. BANYERES** / Foto de **TONI PRIM**

Constantino Montañés: “En molts casos, la Covid ha ensenyat el millor de les persones”

La història de Nu (Pagès Editors) planteja la dualitat entre els “valors importants i els valors imperants en la nova normalitat” de l'era post-Covid-19. Constantino Montañés utilitza les converses entre un gos i el seu amo, l'Eloi, per fer emergir, a través d'anècdotes i històries reals, temes tan diversos i delicats com la transsexualitat infantil i com l'escola i la família, amb l'acompanyament també d'institucions molt preparades, hi poden tenir un paper cabdal a l'hora d'acceptar-la i normalitzar-la. Amb pròleg de la subdirectora de SEGRE Anna Gómez i epíleg del president de La Fageda, Cristóbal Colón.

– Com sorgeix ‘La història de Nu’?

A través de la convivència i la confrontació d'idees i pensaments entre Nu, un cadell de gos bòxer, i el seu “propietari” veiem el diàleg entre dos tipus d'éssers: el que seria un nen petit o jove, encara innocent i no contaminat, i la persona gran, teòricament intel·ligent, que fruit de la seva experiència, ja té una “certa maldat”, per dir-ho d'alguna manera. Podríem dir que dins del *software* del petit encara no hi ha entrat cap virus amb cap valor negatiu.

– Quins temes ha volgut abordar?

Es parla, a través del diàleg permanent entre aquests dos tipus d'éssers, de temes universals i actuals, com

ara la violència de gènere. Nu no pot entendre com persones aparentment intel·ligents poden anar en contra de les seves companyes. El seu tutor, l'home de la família, li explica que, en el fons, és com si en el desenvolupament d'aquell home maltractador s'hagués produït una parada en la seva evolució i s'hagués quedat en un homínid. També es tracten temes com el maltractament animal, de la diversitat de gènere i la transsexualitat en edats en què encara no es pot atribuir a vicis, de les xarxes socials o de la nova realitat. L'epíleg l'ha escrit el president de La Fageda, Cristóbal Colón, que va contraure coronavirus quan començava a escriure'l i es va passar un mes al “passadís de la mort”. L'empatia és un altre dels grans temes.

– Tornant a l'anomenada ‘nova realitat’ o ‘nova normalitat’, creu que el que hem passat ens canviarà d'alguna manera?

Crec que, en molts casos, la Covid-19 ens ha ensenyat el millor de les persones. Ara hem d'aconseguir que no els fem penedir de l'esforç que han fet. Em refereixo que els sanitaris, bombers i moltes altres persones, oblidant-se d'elles mateixes, han arriscat la seva pròpia salut per entregar-se als altres. Ara ens toca ser generosos amb ells com a administració, com a pacients o com a persones, simplement.

